

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu,
Ion Guzun, Petru Moraru,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015, declarat de inculpatul

Lipodatu Vitalii Dmitrii, născut la 22 octombrie 1981 în s. Bahu, r-nul Călărași, locuitor al mun. Chișinău, str. Pitulicii 3B, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 iulie 2005 și hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2010, în baza art. 222 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare;

2) prin sentința Judecătoriei Călărași din 15 octombrie 2007, decizia Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2009 și încheierea Judecătoriei Orhei din 17 martie 2010, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d,) 85 Cod penal, la 3 ani închisoare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 27.04.2011 – 11.01.2013,
instanța de apel: 05.02.2013 – 15.04.2013,
instanța de recurs: 29.07.2013 – 16.10.2013,
instanța de apel: 21.08.2014 – 24.12.2014,
instanța de apel: 14.08.2015 – 10.11.2015,
instanța de recurs: 13.04.2016 – 08.06.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, Lipodatu Vitalii a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod Penal la 3 ani închisoare și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal la 7 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 07 ani 06 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 11 ianuarie 2013, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 19 februarie 2011 până la 18 mai 2011, și de la 21 iunie 2011 până la 11 ianuarie 2013.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și Biserov A., Bou F., Cojocari A., Tarlapan M., dar în privința lor hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat, că la 18 februarie 2011, orele 20.15, inculpatul Lipodatu Vitalii, împreună cu Bou F., Cojocari A. și Tarlapan M., în urma înțelegerii prealabile, aflându-se pe bd. Grigore Vieru 17, mun. Chișinău, aplicând forța fizică, au sustras deschis de la Gluhov N. bani în sumă de 152,00 lei.

Tot el, la 20 iunie 2011, orele 24.00, împreună cu Bou F., Cojocari A. și Biserov A., aflându-se în pădurea de pe lângă Viaduct, bd. Dacia, mun. Chișinău, prin înțelegere prealabilă, folosindu-se de situația de conflict provocată de Abramov N., având scopul sustragerii bunurilor materiale ale acestuia, l-au atacat aplicându-i mai multe lovituri în regiunea corpului, doborându-l la pământ, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1742/D din 11.07.2011, leziuni corporale grave. După ce Abramov N. și-a pierdut cunoștința, inculpații au sustras în mod deschis bani în sumă de 300,00 lei, o brichetă de culoare roșie cu lanternă la prețul de 50 lei, o curea de culoare neagră din piele la prețul de 80 lei, buletinul de identitate cu fișa de însoțire, pricinuind părții vătămate o pagubă în proporții considerabile, în sumă de 500 lei.

Instanța a reținut, că inculpatul a recunoscut parțial vina, doar pe epizodul din 18 februarie 2011.

Totodată vinovăția lui este dovedită integral prin probele administrate, iar acțiunile sale, fiind încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită de mai multe persoane.

Instanța a exclus din învinuirea inculpatului semnul calificativ, cauzarea unui prejudiciu material considerabil părții vătămate Gluhov N., ca nefiind probat.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpatul anterior a fost condamnat și antecedentul penal nu este stins, a fost încadrat în câmpul muncii, are 2 copii la întreținere, că circumstanțe agravante

nu au fost stabilite, că s-a căit, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse privative de liberate.

3. Procurorul în Procuratura s. Rîșcani, mun. Chișinău, Ludmila Corj, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f), 188 alin. (3) lit. c), 84, 34 alin. (2) lit. a) Cod penal la 13 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Apelanta a invocat, că instanța de judecată i-a aplicat inculpatului pedepse prea blânde în raport cu caracterul social periculos al faptelor comise, personalitatea infractorului, modul de comitere a infracțiunilor, aplicarea unei violențe periculoase pentru viața și sănătatea persoanei.

Incorect a fost exclus semnul calificativ, cauzarea unui prejudiciu material considerabil, or, pentru partea vătămată minoră Gluhov N, suma de 152 lei, constituie un prejudiciu considerabil.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă pe episodul din 18 februarie 2011, iar pe episodul din 20 iunie 2011, să fie achitat.

Apelantul a invocat, că instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile inculpaților și a martorilor.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lipodatu Vitalii a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod Penal la 4 ani închisoare și în baza art. 188 alin. (3) lit. c), 34 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 8 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 09 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 15 aprilie 2013, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 19 februarie 2011 până la 18 mai 2011 și de la 21 iunie 2011 până la 15 aprilie 2013.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond incorect a exclus din învinuirea adusă inculpatului pe episodul din 18 februarie 2011 semnul calificativ cauzarea daunei în proporții considerabile, deoarece cauzarea unei astfel de daune în ședința de judecată și-a găsit confirmare prin declarațiile părții vătămate.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, aplicând o pedeapsă inculpatului, greșit individualizată în raport cu prevederile legii penale, care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul anterior a fost condamnat pentru sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane și pentru comiterea unor jafuri, antecedentul penal nefiind stins, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse privative de liberate.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă pe epizodul din 18 februarie 2011, adică în baza art. 187 Cod penal, iar pe epizodul din 20 iunie 2011, în baza art. 188 Cod penal, să fie achitat.

Recurentul a invocat, că nu există nici o probă confirmativă că el ar fi săvârșit infracțiunea de tâlhărie.

6. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2013, recursul a fost respins ca inadmisibil, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs a statuat că instanța de fond și de apel, au pus la baza condamnării inculpatului probe pertinente, concludente, admisibile, care coroborează între ele și confirmă incontestabil, că ultimul a comis nemijlocit atacul tâlhăresc în privința lui Abramov N., urmărind scopul de sustragere a banilor.

La aplicarea pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 34, 61, 75 Cod penal, just concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse privative de liberate.

7. La 05 august 2014, inculpatul, *a declarat apel repetat*, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat, că instanța de fond la examinarea cauzei a admis erori procesuale.

8. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2014, apelul a fost respins ca inadmisibil.

Instanța de apel a reținut că declararea repetată a apelului este inadmisibilă de drept, iar de către inculpat au fost deja epuizate căile ordinare de atac.

9. La 29 iulie 2015, inculpatul *a declarat al treilea apel*, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat, că instanța de fond nu a luat în considerare toate circumstanțele cauzei.

10. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015, apelul a fost respins ca inadmisibil.

Instanța de apel a reținut că declararea repetată a apelului este inadmisibilă de drept, iar de către inculpat au fost epuizate deja căile ordinare de atac.

11. Inculpatul a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie exclusă aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal.

Recurentul a invocat că în cazul art. 84 Cod penal, liberarea lui condiționată înainte de termen nu este posibilă.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate Colegiul penal

concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. II. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

13. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Lipodatu Vitalii Dmitrii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 iulie 2016.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Petru Moraru